

[Aksel Larsen.]

til Folketinget og vedtages dør, og saa kunde Tilfældet ikke komme til at foreligge teoretisk heller.

Der er ingen i denne Sal, der tror paa, at denne Folketingsperiode faar Lov til at vare ved til den 16. November 1936, naturligvis ikke, og det har det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen heller ikke sagt, at han ønsker. Det ærede Medlem har, naar det kommer højt, givet Udtryk for, at man kan tænke sig før eller senere at appellere til Vælgerne. Ja, det bliver nødvendigt, og saa vil Udfaldet af Valget bestemme, hvor stor Forhandlingsvillighed der er i de store Partier, og det vil bestemme, hvor langt disse store Partier taktisk tør bøje sig imod hinanden i Forfatningsspørgsmaalet. Men hvis det skulde give Mulighed for Landstingets Afskaffelse, vil det jo under alle Omstændigheder medføre et Erhvervsting eller erhvervslygnende Foranstaltninger, som vil virke endnu værre og mere hemmende, end det nuværende Landsting gør, og det aabner naturligvis ikke Vejen hverken for Valgretsalders Nedsættelse eller for Kongemagtens Afskaffelse. Men lad mig føje til som en Selvfølgelighed, som noget, der er os alle kendt: Socialdemokratiet vil jo heller hverken nedsætte Valgretsalders til 21 Aar eller ønsker Kongemagtens Afskaffelse, det har vi faaet tilstrækkelig Dokumentation for.

Der er et Punkt, man i den Henseende ikke har udtalt sig om fra socialdemokratisk eller fra andet Hold, det er Spørgsmaalet om det Ændringsforslag, vi har stillet om et nyt 2det Stykke i § 57. Det var jo rart at faa at vide, hvad de ærede Medlemmer mener om dette. Da vi behandlede Forslaget til den Lov, som kaldes Bengnaveriloven, og som nu syltes paa særdeles fortræffelig Maade i et Udvalg, fik vi at vide af den socialdemokratiske Ordfører — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen —, at Forslaget var i Modstrid med Grundloven og alene derfor ikke kunde vedtages. Ja, men saa maa vi have Grundloven bragt i Overensstemmelse dermed. Nu mener vi ikke, at Forslaget om Bengnaveriloven er i Uoverensstemmelse med Grundloven, men lad os saa benytte Lejligheden til at faa grundlovsfæstet, hvad vi foreslaar i Bengnaveriloven. Det kan gøres ved, at man vedtager dette vort Ændringsforslag om et nyt Stykke i Grundlovens § 57.

Ja, der er dermed ikke yderligere for mig at tilføje. Det skete har naturligvis ikke forandret vor Mening om Gavnigheden af de Ændringsforslag, vi har stillet, og de

Argumenter, der er fremført imod dem, er, som sagt, intet som helst værd. Jeg ønsker blot endnu en Gang at slaa fast, at det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen herfra har erklæret følgende: Nu vil vi faa Landstinget afskaffet — jeg opfordrer det ærede Medlem til at fortælle mig, *hvorledes* det skal ske —, og dernæst, naar Landstinget er afskaffet, vil vi i Kraft af Ætkammersystemet og Socialdemokratiets derigennem forøgede Magt indføre Republikken og nedsætte Valgretsalders. Jeg ønsker at faa fastslaaet: Er dette Socialdemokratiets absolutte Hensigt? Og jeg kunde tænke mig det paakrævet, om Statsministeren, som den ansvarlige paa Regeringens Vegne i den foreliggende Sag, vilde give Udtryk for dette og eventuelt understrege det, saa der overhovedet ikke kan herske nogen som helst Tvivl. Saa vilde det glæde mig, om det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen eller Statsministeren samtidig vilde fortælle mig, hvorfor man ikke — naar man mener at have Magt til at afskaffe Landstinget og indføre det rene Ætkammersystem — saa ikke mener at have Magt til at gennemføre de andre Foranstaltninger, som — det kan jeg forsikre — ikke vil støde paa større Modstand i det nuværende Landsting, end Forslaget om selve Landstingets, ja, man kan udtrykke det saadan: dødelige Afgang ved Selvmord kan ventes at støde paa.

Thomsen: Af Betænkningen til det foreliggende Lovforslag ser man, at der ud over et enkelt Samråd med Statsministeren overhovedet ingen Forhandlinger har fundet Sted i det nedsatte Udvalg. Oppositionspartierne maa altsaa mene, at Spørgsmaalet om Forandringer i Grundloven slet ikke er værd at diskutere.

Man skulde ellers synes, at den Udvikling, som er foregaaet siden 1915, nok kunde berettigede til en grundig Undersøgelse af, om det, der blev skabt under eller snarere forud for Verdenskrigen, kan siges at være i Kontakt med og paa Højde med Tiden, vi lever i nu. Efter min Mening tyder alt paa, at Tiden er i Færd med at løbe fra Lovgivningsmagten, da navnlig paa det økonomiske Omraade. Synd og Skam er det, at den tekniske Udvikling, der har fundet Sted, ikke kan udnyttes saaledes, at den bliver til Gavn for Befolkningens brede Lag, men, som det saa ofte synes, tværtimod til Fortræd. Men Aarsagen til, at Mulighederne ikke udnyttes, mon ikke det er, at Regeringsmagten ikke kan handle hurtigt og resolut? Systemet er simpelt hen en Hindring for, at dette kan ske, og derfor har vi Sym-